

ŠKOLNÍK

časopis Základní školy v Chrastavě

5

Dopisy literárním postavám

Ahoj Henry,
jmenuji se David. Píšu ti tento dopis a posílám ti ho na sever. Vím, že už se těšíš domů, a tak ti posílám dopis. Snad tě trochu potěší. Je mi líto, že tvůj přítel Bill zemřel, když se snažil zachránit vašeho psa Jednouchého. Možná, že kdyby tvého přítele a vaše psy nepřivedla do záhuby ta vlčice, tak už to asi máte za sebou a ty i Bill už jste doma. Asi to nemáš poslední dobou lehké, ale drž se. Máš štěstí, že tě zachránili ti lidé, i když se to nemuselo stát. Vlci tě mohli zabít, ale kdo ví, proč tě nechali. Možná, že vlčice tě nechtěla zabít, ale taky možná z určité lítosti. No, já se na to pokusím nemyslet, ale jak říká jedno přísloví: „Budu mít v hlavě brouka.“ Tak já se zatím loučím a těším se na tebe ve Fort McGurry. Ahoj David

(Jon D., VII.A)

Bílý tesáku,

nevím, kde a jak začít psát svůj dopis Tobě, protože při čtení Tvého příběhu jsem se neubráníla slzám. S napětím jsem sledovala osud Tvé matky vlčice a Tvého jednookého otce. Když ses pak narodil a byl jsi úplně jiný než Tvoji sourozenci, věděla jsem, že budeš výjimečný. Byl jsi krásné malé chundelaté klubíčko. Jako jediný jsi byl hned od narození celý po otci, jen máš obě oči. V době velkého hladu, kdy na lovu zahynul Tvůj otec a lovit musela vlčice, postupně umírali Tvoji sourozenci, ty jediný jsi přežil. To bylo znamení, že jsi nejsilnější. Měla jsem radost, když sis sám ulovil bělokura a utekl dravé lasici. V tu chvíli jsi pochopil, že smyslem života je lov a maso. Měla jsem o Tebe strach, když jste s matkou narazili na indiány a oni v ní poznali fenu, která jim kdysi utekla. Zůstal jsi s matkou u nového pána Šedého bobra a

ten Ti dal jméno Bílý tesák.

Vím, že život tam se ti nelíbil. Nenáviděl jsi jejich tažné psy a zlom nastal, když Tvoje matka musela k jinému novému pánovi. Byl jsi moc smutný a já jsem brečela, protože mi Tě bylo moc líto. Chtělo se mi nějak Ti pomoci, ale je to jen příběh, tak jsem četla dál. Fandila jsem Ti při všech šarvátkách a bojích, kdy jsi vítězil a stával ses tak hbitějším a lstivějším. Věřil jsi, že se matka vrátí, ale když se indiáni stěhovali na jiné místo, pochopil jsi, že už ji nikdy neuvidíš. Utekl jsi. Vím, bylo Ti samotnému smutno, a proto ses po čase vrátil zpátky k Šedému bobrovi.

Brečela jsem, když Tě Šedý bobr pod vlivem alkoholu prodal krutému a zbabělému bělochu Smithovi, protože jsem věděla, že na Tebe bude zlý a bude s Tebou chtít vyhrávat psí zápasy. Neměl jsi rád ty bílé lidi, co se jen smáli a pili whisky.

Prosím Tě, proč jsi bojoval s tím zlým buldokem Čerokim? Já vím, neměl jsi na vybranou, ale vždyť jsi málem umřel. Byla jsem úplně nešťastná. Ještě, že ten smrtící zápas ukončil Weedom Scott a od zlého Smitha Tě koupil.

Konečně jsi poznal, co je to důvěra a láska. Bez věčného bití a bojů. Radovala jsem se, že máš takového pána. Vím, že jsi mu za to projevovál svou oddanost a v novém domově v Kalifornii jsi byl ten největší hrdina, když jsi svému pánovi zachránil otce, soudce Scotta, před uprchlým trestancem.

Vím, že nejsi člověk, ale „jenom“ pes, přesto jsi pro mě velký hrdina. Dokázal ses vyrovnat se svým osudem a poprat se o své místo na světě. Neměl jsi to vždy lehké, přesto jsi uměl rozdávat radost i lásku.

Přeji Tobě i Tvým potomkům hodně takových super páničků, jako je Weedom Scott. Vždyť lásku si zaslouží každý živý

tvor na Zemi.

S láskou Petra

(Pelantová P., VII.A)

Vážený Martine Edene,

předem mého dopisu bych Vám chtěla říct, jak se mi kniha o Vás velmi líbila. Velice obdivuji Vaši ctižádost a snahu o vzdělání, také Vaši samostatnost a citlivost k druhým. Opravdu je krásné, jakou lásku jste jevil ke knihám. Vydržel jste u nich sedět celé hodiny a neunavovalo Vás to. Díky knihám se vlastně projevil Váš talent a píle. Díky mladé slečně Ruth jste se stal z nevzdělaného vzdělaným, z neslušného slušným, z nevychovaného vychovaným a mohla bych pokračovat dál.

K příběhu, ve kterém jste ztvárnil hlavní roli, se dá přiřadit přísloví: „V nouzi poznáš přítele!“ Když jste byl chudý, nikdo si Vás nevšiml, ale po náhlém zbohatnutí se každý dělal za Vašeho kamaráda. Nesnášíte maloměšťáckou povrchnost, ale máte rád lidi, co jsou sami sebou.

Po odjezdu na ostrovy Tahiti jste zvolil podle mne nesprávné řešení! Skok do moře a utopit se. Ale nedivím se Vám. Málokdo by zvládl snášet to hrozné maloměšťácké okolí, co bylo kolem Vás! Myslím ale, že jste mohl zvolit jiné řešení a neřešit to tak tragicky.

I když je toto příběh se smutným koncem, velice se mi líbil. Našla jsem mnoho rad do života. Příběh o mladém námořníkovi, který se poté stal známým spisovatelem, se mi líbil.

Proto bych chtěla za tento Váš životní příběh, který byl velmi poutavý, poděkovat Vám i panu Londonovi, bez kterého by tento příběh nevznikl. Na shledanou Martina

(Jaurová M., VII.A)

BIOLOGICKÁ OLYMPIÁDA

Každý rok pořádá ministerstvo školství Biologickou olympiádu ČR, okresní kolo kategorie C v Liberci. Soutěž probíhala 11.4.2006 za účasti 19 soutěžících žáků z 8. a 9. tříd základních škol a gymnázií. Je velice náročná na vědomosti teoretické, ale i praktické v poznávání rostlin a živočichů. Jediný zástupce za naši školu Vojtěch Brodský z 8.A se umístil na velmi pěkném 6. místě. Blahopřejeme.

JIŘIČKY UŽ ZASE ZPÍVAJÍ

Už jsme se po té dlouhé zimě ani nemohli dočkat, kdy si zase zazpíváme někde na veřejnosti, abychom ukázali, jak jsme celou zimu pilně nacvičovali nový program. Jen jsme dozpívali poslední koledu, už jsme se vrhli na jarní písničky. Letos nám první vystoupení skutečně vyšlo v době kočiček, sněženek a bledulí. Týden před Velikonocemi jsme už tradičně byli zpívat v liberecké galerii. Snažili jsme se návštěvníky potěšit dětskými a lidovými písněmi s doprovodem kytary a fléten. Kytara a flétny kromě toho zazněly ještě v sólových skladbách.

Náš miniprogram sklídl velký potlesk a my jsme ho zopakovali hned v následujícím týdnu stařečkům v chrastavské charitě. Kromě hudebního dárku jsme sem přinesli velikonoční přání, která vyrobili žáci IV. A.

Teď nás čekají další zkoušky, protože se blíží Chrastavské slavnosti...

VI. Kollmannová

MATEMATICKÁ OLYMPIÁDA

Dne 29.3.2006 proběhla ve speciálních třídách Základní školy MATEMATICKÁ OLYMPIÁDA. Této soutěže se zúčastnily všechny ročníky speciálních tříd.

Nejlepší umístění žáci: 1. třída - Miko P., 2. třída - Tomáš M. a Srnec M., 4. třída - Grajcar. R., 5. třída - Bukaj T., 6. třída - Závůrka L., 7. třída - Pavlíček L., 8. třída - Hanuš P., 9. třída - Volejník M.

Všichni žáci pracovali s chutí, přestože každý vyhrát nemůže, pochvalu si zaslouží úplně všichni žáci.

Radka Cinibulková

NÁVŠTĚVA KNIHOVNY

Poslední březnový týden navštívili žáci 3.-5. tříd knihovnu v našem městě. Vedoucí knihovny p. Matoušová nejprve děti seznámila s oddělením dětské literatury. Zodpověděla dotazy, jak získat čtenářský průkaz. Pak si děti mohly ověřit své znalosti ve čtenářském kvízu. Po jeho vyhodnocení získali ti nejlepší drobné odměny. Na závěr návštěvy měli možnost prolistovat knížky, které je zaujaly. Přibudou noví čtenáři?

Eva Vodičková

Chvilka poezie

Jarní poblouznění

Jednou po krásné louce šla jsem,
po louce plné květů,
drobný motýl sedl si na květ
a ustal svému letu.

Slavík zpívá opodál na rozvětveném bukn,
já se s okouzlením rozhlížím
a naslouchám líbeznému zvuku.

Malá sedmikráska krčí se v trávě,
snad má strach, snad se bojí,
v té trávě hluboké
tam osaměle stojí !

Obloha modrá sklání se ke mně,
od rosy, od té jemné rosy
je vlhká země.

Dnes už není krásné louky,
na kterou bych si lehla,
tenkrát, ten zpěv ptáků,
ta vůně květin mě k ní vedla.

Eliška Holinská 7.C

Básnička na dobrou noc

Jsi krásná jako růže,
která ze dne na den kvete.
Jsi jak slunce,
které září na obloze v létě.
Tvoje vůně je kouzlo,
které každého kluka svádí,
tvůj úsměv potěší každého,
koho něco trápí.
Jsi ta nejcennější hvězda,
které by si každý kluk měl vážit.

M. Perný, 9.B

Malířská paleta /fiktivní životopis neživé věci/

Zrodila jsem se v 15. století z ušlechtilého a vzácného dřeva, pocházejícího ze starého bukového lesa. Co si pamatuji, tam mě někdo uchopil do dlaní, které byly zmrzlé zimou, setřel vločky sněhu a odnesl do svého příbytku. Z prokřehlého prkénka vyřezal ušlechtilou malířskou paletu.

Putovala jsem od neznámého až k umělci Leonardu da Vincimu. S mou pomocí namaloval Monu Lisu, překrásný a slavný obraz. Postupně jsem stárla a můj vlastník také, až najednou roku 1519 zemřel a já zůstala zapomenuta zapadlá za trémem podlahy. Tak si tam ležím a ležím a říkám si: "Kdo mě tak asi najde? A jestli najde, budu dál sloužit k svému účelu-malování? "Nevím, budu muset čekat.

A přece, našel! Nepamatuji si kdo, protože má paměť zapomíná, ale můj nový pán a vlastník mi ublížil. Byla zlomena hlavně má čest, krása, stáří. Pohozená ležím v olejových barvách, pláču jako malé děcko a z koutků skvrn mi stéká černá slza.

Zaraduji se, když po dlouhé době kolem projde solidní paní, asi restaurátorka. Volám na ni. Neslyší, neslyší, jupí, zahlédla mě! Lehounce skládá všechny mé kousky a vyhodnocuje mé stáří, duševní hodnotu, ušlechtilost.

V muzeu si všechny mé části prohlíží, odborně je spojuje a posuzuje. Vkládá mě do prosklené skříně, vypořstrované a zářivě osvětlené. Kolem dokola jsou mí staří známí z mládí. Úžasného mládí. Po pravici leží má nejoblíbenější olejová barva se známým štětcem z přelomu 15. a 16. století. Je to úchvatné!

Sice se mnou už nikdo nebude popojíždět štětcem po plátně, ale nevadí. Vždyť jsou kolem dokola mí přátelé.

Eliška Coufalová, 9.C

„O POHÁR NADACE ŠKOLA HROU“

Soutěž v aerobiku pro školní týmy a jednotlivce, při které si nejlepší tým v dané kategorii odnese nádherný pohár, byla pro naši školu úspěšná. Naš oddíl aerobiku „Beruška“ při ZŠ Chrastava, nám. I. máje získal dvě první místa, a to v I. a II. kategorii. V I. kategorii postoupili do finále: V. Benešová, H. Čermáková, A. Halešová, J. Stavínohová, D. Kanaloš, T. Štěpařová, Z. Hedbávná, V. Henzlová, B. Novotná, K. Hekelová, Š. Opřátková.

Na 1. místě se umístil Daniel Kanaloš a Viktorie Henzlová obsadila 2. místo.

V II. kategorii do finále postoupily: V. Poiselová, V. Hajslová, M. Janáčková, E. Karlíková, S. Kolouchová, K. Kulková, D. Živnůstková, K. Kohlíková, P. Novotná, A. Janečková, K. Bednářová, Ž. Pilnáčková, M. Pilnáčková.

I. místo obsadila Žaneta Pilnáčková a na 3. stupínek vystoupila Dominika Živnůstková.

Ve III. kategorii do finále postoupily V. Picková a T. Loučková.

Všem dívkám a také D. Kanalošovi – jedinému chlapci v našem oddíle, patří poděkování za úspěšnou reprezentaci naší školy. A nejenom jim, ale také K. Svobodové, M. Hradcové, E. Opřátkové, D. Reslové, P. Vojkůvkové, které se také podílely na získání pohárů.

Tímto děkuji ještě jednou rodičům za finanční podporu, díky které jsme v letošním školním roce mohli zakoupit stepy, na kterých se v této soutěži cvičí finále a kde naše děvčata a Daniel obstáli na výbornou.

Marie Hájková - oddíl aerobiku „Beruška“

Zelený čtvrtek, Velký pátek

Ve čtvrtek 13. 4. 2006 si vyjely děti ze školní družiny do Prahy a navštívily tropický skleník Fata Morgana. K vidění zde byly rostliny z různých částí zeměkoule /Afriky, Austrálie, Nového Zélandu, Jižní Ameriky.../. Také jsme si prohlédli podzemní štolu, jejíž jeskynní atmosféru dotváří akvárium, které na svém konci ústí do proskleného tunelu, dělicího sladkovodního tropického jezera na dvě poloviny. A co se dětem líbilo nejvíc? Motýli! Byli krásní a byli všude – i na p. vychovatelce.

V botanické zahradě byla výstava s názvem „Veselé Velikonoce“. V objektech Trojské zahrady děti obdivovaly sbírku velikonočních pohlednic, kraslice, perníky, velikonoční pomíázky... Výlet jsme zakončili návštěvou Staroměstského náměstí.

Druhý den děti vyrazily do Liberce na výstavu „Návrat dinosaurů,“ kde se na chvíli ocitly v době pravěku. A z pravěku hurá na prolézačky, kolotoče, houpačky a další atrakce, které na děti čekaly v lunaparku v Babylonu. Hezké jaro a hodně sluníčka přeje kolektiv vychovatelek.

Marie Hájková – vedoucí vychovatelka ŠD

Recitační odpoledne 6. – 9. tříd

„Ty nemožné výstřihy...“

„Dnešní mládež nemá trochu studu, kdepak, těm chybí smysl pro ušlechtilost a vznešenost...“

„Dnešní generace je bez citu.“

Citát z filmu z roku 1938 Škola základ života v režii Martina Friče. Rozhovor prof. Kolíska, prof. zvané Splašená sardel a pana ředitele zvaného Mrož.

Všichni rádi opakujeme slova oněch filmových pedagogů. Jak je to s dnešní zvlčilou generací?

Odpověď nám dalo třicet našich žáků 5. dubna v městské knihovně, kdy jsme uspořádali slavnostní recitační odpoledne. A odpověď to byla příjemná, hřejivá, pro mnohé překvapující. Po vznešených tónech Verdiho Nabucca zněly z úst pubertálních darebáků verše K. H. Máchy, J. Suchého, Voskovce a Wericha, J. Žáčka...

Děti nás přesvědčily o tom, že recitace „neskoná, všechny hrůzy mládí slavně překoná“.

Nám, češtinářům, nezbylo než žákům poděkovat, rozdat diplomy s fotografiemi a sladkou odměnu.

Za pěkné prostředí patří dík paní Haně Matoušové.

Hana Šnýdlová

Recitační přehlídka

Ještě se i v dnešní době najdou děti, které se dobrovolně a rády naučí z paměti básničku, aby mohly reprezentovat svoji třídu. Tak se stalo jedno dubnové pondělní odpoledne, kdy proběhla recitační přehlídka žáků 3. – 5. tříd.

Během programu zazněly básničky veselé i vážné v podání jednotlivců i skupin. Všichni recitátoři se snažili být co nejlepší, ačkoli nešlo o soutěž. Sem tam byla znát i tréma, bez které by to asi ani nešlo. Recitační program doprovodil hudební ukázkou kroužek fléten.

Za dospělé diváky mohu říci, že jsme byli rádi, že nemusíme vyhlásovat vítěze, což by bylo nesmírně obtížné. Takto si všichni recitátoři odnesli za své vystoupení stejné odměny.

Na recitační přehlídce sklidila od svých vrstevníků veliký potlesk Eliška Šimonková, žákyně IV. A. Představila nám báseň ze své vlastní tvorby:

Jak zvířátka přišla o svůj domov

Eliška Šimonková

Na okraji lesa malý domek stál
a já vám nyní povím, kdo ho obýval.

Jedno morče Ferda, malá andulka,
druhé morče Kulda, kočka Adélka.

Jednoho dne z rána oknem ze zahrady
přilétla k nim vrána, že prý šilhá hlady.

Zvířátka jí dala svoji snídani,
vrána zakrākala: „Díky vám za ni.“

Pak se podivila, proč jsou zavřeni,
když venku je tak krásně a celý les voní?

Otevřela klíčky, vyvedla je ven,
zamávala křídly, řekla jen: „Sbohem!“

Celý dlouhý týden lesem bloudili,
už si začli myslet, že se ztratili.

Najednou však před nimi objevil se jejich dům,
zajásali radostí, že je konec špatným dnům.

Tam je ale čekala velmi divná věc,
každý z nich měl obsazenou svoji vlastní klec.

Z toho plyne poučení pro lidi a zvířátka,
ať neskončí nikdy špatně jako tahle pohádka.

Přejeme ti, Eliško, ať jednou vydáš vlastní knížku básniček.
VI. Kollmannová

Láska

Když se venku setmí
a měsíc ozáří celou krajinu,
která leží ve stínu,
která při měsíčním svitu
odhalí ta nejkrásnější místa,
o kterých by si každý mohl nechat jenom zdát,
místa, na kterých se rodí láska
a sní se nový život,
který má svůj řád.
A tak každý,
kdo lásku k někomu jinému skrývá,
musí mít odvalu a říct:
„Lásko, miluji tě.
Jsi má jediná.“

M. Perný, 9.B

Klub českých turistů TJ Slovan Hrádek nad Nisou

Vás srdečně zve na tradiční turistický pochod

LUŽICKÁ PADESÁTKA

15 km 25 km 35 km 50 km

Sobota 6. května 2006

prezentace / start / cíl: školní jídelna II. ZŠ TGM (u pošty)

start průběžně od 7:00 do 10:00 hodin